

Kari Uutta ja Kaunista
S e n g e l l i s t ä
W i r t t ä,

Ensimmäinen:

Mun Jesueni helmasa,
Mä 2c.

W. f. Olistán Herra sydämešt', 2c.

Toinen:

Jesu! tule tygön tänn', hal-
litzeman, 2c.

W. f. Ole Sielun iloinen, 2c.

D U U S U, 1842.

Präntätty C. C. Bockin Kirjan-Präntissä.

1811

1811

1811

1811

54

W. F. Miltán H. Kraa sydämešt', ic.

Mun J. Surenin helmasa, Mä wihdoin
loysin lewon, Mun Wapahujan hawoisa,
Sain synnin kuolost' eron; Niis on mull'
murhes lohutus, Niis on mull' tuskis wir-
wotus, Niis kuolost' eloon kuljen.

2. Viel' ihmetellen muistelen, Mun en-
dist orjuttani, Kost' synnin kansa taistelin,
Eng' tunden J. S. J. tani: Waikk' pyysin
wälttä wäärhyttä, Sa harjotella pyhyttä,
Embä mä lepoo löytän.

3. Mä monda kertta lupaisin Ei wastoin
tundo tehdä, Kuing' usein kuitengi langet-
sin, Sen sain häpiäll' nähdä, Tot' enämb'
pyysin pyhyteen, Sitt' enämb' wajoin pa-
huteen, Ett' olin synnin orja.

4. Peljästyn oli sydämen', Lain kowist'
uhkaurist' Ett' wäris' wapis' ytimen, Helwe-
tin kaunisturist', Johon mä luulin olleen
synn, Getten mä syndii wälttää pyhyn';
Eng' Luojust' Lakii tähtän'.

5. Wastuudest' iken rohwaisin, Kaikk' synnit hywäst' jättä, Heill' kaikill' todell' fanoin niin, Ett' te saa enä pettä; Ei monda hetke tarwittu, Kuin jällen olin suomittu, Sill' syndi ol' mun Herran.

6. Täs' surkias sielun waarasa, Mun Herran Taimast' näki, Hän fanoi minull' Sanasa, Ei auta oma wäki, Ei oma pyhyhs, kaunistus, Kaikk' se on sula fastaisus, Taimaseen ei sill' päästä.

7. Tai ääni silmän rawotti, Mä huomata nyt taisin: Ett' olin perät alasti, Mist' mä nyt lewon taisin, Se ol' mun halun huokaus, Se ol' mun pyhdon rukous, Niin äänen toisen kuulin.

8. Jesuren tygö joudu waan, Ja armon muru ano, Siel' synnit ander annetan, Kaikill' kuin uskos jano: Täst' sydän rupeis palaman, Jesuren perän halaman, Mut, Järki wastan fanoi.

9. Taidatkos Jesust' lähesty, Sun syndis paljoudes, Mahtako arias menesty Niin fuures fastaisudes, Sä olet synnis perät kuoll', Ei Jesus enä sinust' huol', D julman järjen juonda.

10. Täs' kaubias kuollon meresa, Mä nänyrisä olin, En löytän neuwo järjestän, Mä uuden äänen kuulin, Waiks olet suurin syndinen, Biheijäisin, raadollinen, Jesureen sä waan turwa.

11. JESUS on sinun lunastan, Hän si-
nun peräs huuta, JESUS on sinun pelastan,
Ett sä nytt tarwis muuta Waan ettäs
turwat JESukseen, Hän ombi sinull' armoi-
nen, Hän synnit ander anda.

12. Mun sydämeni ihastui, Ett' armo
on wiel' tarjon, Ehimän JESUST' riemastuin,
Waikk' syndi' paino paljon, Ja kuin mä
JESUST' kahelin, Ja armoo armost' rukoi-
lin, Niin armon päiwä koitti.

13. Täs' kalliis armon koitosa, Nyh
uskon kipin loisti, Jos' Wapahujan woito-
sa, Pois lijan murhen poisti. Ah kuing' ol-
se lohdotus, Ett' JESUS ol' lunastus,
Täys ilo, armo, autuus.

14. JESUSEN pääl' mä säilytin, Kuorman
kuin mua painoi, Sen hänen kansans wai-
hetin, Hän minull' armon annoi. Ol' hy-
wäs turwas poikani, Sä olet nyh mun o-
mani, Illoiten hän mull' sanoi.

15. Jos on syh kiittä JESUSTA, Niin
mahdan minä totta, Ett on mun päästän'
synnistä, Ett' on mun armoins ottan;
Kuin lapsi äitins helmasa, Mä saan nyh
syleill' JESUSTA, Uskos ja rakkaudes.

16. Mä tygö armo-istuimen, Nyh tur-
wall' käydä mahdan, Sill' JESUS on mull'
leppynen, Mä hänell' jutell' taidan, Kaikk'
wi-

wikan ja muut puutteni, Hän tietä kaikki
mun tarpeni, Hän murhen minust' pitä.

17. Viel' tunnen usein lihahan, Sen
wanhan synnin himon; Se liehakoike po=
wesän Ja waldans perän kimmo, Mutt'
kuin mä Jesust' rukoilin, Ja haawoi hä=
nes piteli, Miin synni suunsa tukki.

18. Jesuren pyhis haawoisa, Miis syn=
nin himo sammui, Miis taita sielun jansa,
Luuden wettä ammulta, Miis löhdän puh=
distureni, Miis kaiken kerskaureni, Miis yl=
lää vastaan kuljen.

19. Kaikk' mailm' pillka nimellä, Wal=
hesen toden säle, Ja tarkotta niit ki=
wellä, Gott' Jesus hurstak' näke, Kyll'
Jesus omans totutta, Kärsimän mailman
koirutta, Hän heil' kaikki hywin teke.

20. Kaikk' häijy hengi satan' wiel Mun
wikojani matki, Ja pyhtä minua ylös niel',
Suondensa kans julman rakkii; Mutt' kuin
mä riennän Raupungiin, Jesuren pyhiin
haawoihin, Koiruttans häijy häpe.

21. Nyt Jesu rakas, woimas lain! Ett'
hengen waiwaisudes Mä sinus kiini ripun
ain, Ja uudes kuuliaisudes. Ann' Jesu!
ann' mun uudistu, Ann' heikko uskon wah=
wistu Toivos ja rakkaudes.

22. Kans' uskon koeturisa, **U'** **J**esu!
ann' mun waipu, **W**aan kaisis kiusaurisa,
Ann' toiwon puoles taipu, **E**tt' kiiniri-
pun sanasa, **S**a armon lupaurisa, **S**un
wirwotustas maistan:

23. Niins hawojas mä suutelen, **S**a
niihin igen suljen, **M**ä weisan niist' ja jutte-
len, **S**a niitten turwis kuljen **T**ääl' sur-
keuden majasa, **S**ix' kuin me taiwan kuo-
risa **J**äistä woitto laulan. Amen.

55

Toinen:

B. K. Ole Sielun iloinen, *rc.*

Jesu tule tygön tänn, **H**allikeman elä-
män, **E**ttei paha mailma **M**inua wahin-
goita saa.

2. **J**esu! weres woiman kautt', **R**ado-
netta lastas aut', **S**ohdat händä oitiall'
tiell', **T**aiwan owi awa wiel'.

3. **A**rmon **J**esu enänä, **S**ynnin takka
kewenä, **S**ydämen uudista **S**aastaisudest
puhdista.

4. **J**esu pese werelläs **P**unaisella hielläs,
Minua synnin loasta **H**aifewaisest' ruopasta.

5.

5. Jesu wahwist' sairasta, Murhellista
waiwasta, Pohduta ja wirwota, Epäily-
rest' kirmota.

6. Jesu uskon alkaja, Katuwaisten aut-
taja. Wahwist minun uskoan, Toka päivä
ainian.

7. Jesu kuolemansa kautt', Kuoleman
tuskas mua aut', Ja otta sielun wastahan,
Tongas olet lunastan.

